

Witwickiego Władysława

Dzielnice: Praga Południe

Osiedla: Goćław

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1989

Opis

Władysław Witwicki (1878-1948) - psycholog, filozof, historyk, tłumacz, teoretyk sztuki. Przyszedł na świat w Lubaczowie, kształcił się we Lwowie, gdzie ukończył studia z zakresu filozofii oraz zoologii. Na dalszą naukę wybrał Wiedeń oraz Lipsk, po czym powrócił do Lwowa, gdzie w 1904 roku otrzymał tytuł docenta. Podczas wygłaszania jednego ze swoich licznych referatów, jeszcze w Lwowie (25 VII 1907), wprowadził teorię kratyzmu, zakładającą że zachowanie poczucia mocy bądź dążenie do jego odzyskania decyduje o charakterze stanów uczuciowych w stosunkach między ludźmi. Jako filozof specjalizował się w starożytności, dokonał m.in. znakomitego przekładu i objaśnień do "Uczty" Platona. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości zamieszkał w Warszawie, gdzie w 1920 roku został profesorem psychologii tutejszego uniwersytetu. Dokonał wówczas przekładu pozostałych dzieł Platona, sam opublikował też wiele prac naukowych z zakresu psychologii (m.in. "Analiza psychologiczna ambicji", "Co to jest dyskusja i jak ją trzeba prowadzić", "Dusze chore", "Instynkty, uczucia, afekty", "Myślenie", "O pewnej psychologii sukcesu", "O typach charakteru", "O źródłach poznania życia uczuciowego", "Pojęcie inteligencji", "Psychologia", "Psychologia a wojsko", "Sprężyny działania ludzkiego", "Stosunki osobiste między ludźmi", "W sprawie przedmiotu i podziału psychologii", "Zarys psychologii"), jak i sztuki (np. "Najprostsze zadania z perspektywy malarzkiej", "Naokoło Partenonu", "Nike bezskrzydła", "O rzeźbach starogreckich", "Powrót z Akropolu", "Przechadzki ateńskie", "Rozkwit rzeźby w Helladzie", "Rzeźba hellenistyczna", "Sztuka religijna", "Uczucia estetyczne", "W Partenonie", "Wiadomości o stylach"). Sam uprawiał również malarstwo, grafikę oraz rzeźbę. Przed wybuchem II wojny światowej rozpoczął cykl bardzo popularnych audycji radiowych, w których poruszał zagadnienia związane właśnie ze sztuką. Przez wiele lat mieszkał w tzw. Domie Profesorskim przy ul. Brzozowej 12. Podczas wojny zajmował się głównie pracą translatorską - dokonał przekładu "Ewangelii św. Marka" oraz "Ewangelii św. Mateusza" wraz z komentarzami osoby laickiej. Zmarł w podwarszawskim Konstancinie, dwa lata po tragicznej śmierci swojego ukochanego syna Janusza.

Ciekawostki

Przed wojną planowano na tym terenie zbudować lotnisko międzynarodowe, jednak strefa lotów została zbombardowana w 1939 przez Luftwaffe. Po wojnie lotnisko odbudowano jako sportowe, służące Aeroklubowi Warszawskiemu. W 1971 zapadła decyzja o budowie tu osiedla i w 1976 lotnisko przestało istnieć. Ulica powstała pod koniec lat 70 na nowo planowanym osiedlu.

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1989.06.29. Pierwotnie ulica odchodziła na zachód od T. Rechniewskiego, zataczając koło, w którym znalazły się bloki ul. Umińskiego 8 i 10 oraz Rechniewskiego 3. 1998.03.02, w związku z uporządkowaniem nazewnictwa ulic na Gocławiu (nie został do niej przyporządkowany adresowo żaden budynek), została przeniesiona w obecne miejsce.
